

16.4.5

26b (היינו מעות) → 28a (א"ל רב שימי)

<p>1. ואם לא תמצא ידה די שֶׁה וְלִקְחָהּ שְׁתֵּי תְרִים או שְׁנֵי בְּנֵי יוֹנָה אֶחָד לְעֵלָה וְאֶחָד לְחֹטְאָת וְכָפַר עָלֶיהָ הִפְהֵן וְטָהְרָה: וּיקרא פרק יב פסוק ח</p> <p>2. וְעָשָׂה אִתָּם הִפְהֵן אֶחָד חֹטְאָת וְהָאֶחָד עֵלָה וְכָפַר עָלֶיהָ לְפָנֵי יְקֹנֵק מְזוּבָּו: וּיקרא פרק טו פסוק טו</p> <p>3. או הוֹדַע אֱלֹהֵי חֹטְאָתוֹ אֲשֶׁר חָטָא בָּהּ וְהִבִּיא אֶת קָרְבָּנוֹ שְׁעִיר עִזִּים זָכָר תְּמִים: וּיקרא פרק ד פסוק כג</p> <p>4. או הוֹדַע אֱלֹהֵי חֹטְאָתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְהִבִּיא קָרְבָּנוֹ שְׁעִירֵת עִזִּים תְּמִימָה נִקְבָּה עַל חֹטְאָתוֹ אֲשֶׁר חָטָא: וּיקרא פרק ד פסוק כח</p> <p>5. ואם כָּבֵשׁ יָבִיא קָרְבָּנוֹ לְחֹטְאָת נִקְבָּה תְּמִימָה יְבִיאָנָה: וּיקרא פרק ד פסוק לב</p>
--

I Continuation of discussion re: definition of מעות סתומים

- a *Challenge*: to ruling(s) of נחמן + ר' נחמן that only מעות can be "סתומין" but not נסכא or, at least, piles of wood
- i *Reductio*: if only money can be סתום, why can birds be considered undesignated?
- ii *Answer*: vv. 1&2 establish that identity of חטאת v. עולה made exclusively at purchase (v. 1) or offering (v. 2)
- iii *Note*: this also explains רשב"ג's ruling that if a father separated the animals, the one fit for עולה is brought as עולה etc.
- 1 *Reason*: in that case, each animal is unique (lamb, ewe, ram), just as vv. 1&2 define moment of הפרשה for קן
- b *Challenge* (to נחמן's distinction between בעלת מום v. תמימה):
- i *המנונא*: a man can offer קרבנות for his father's completion of נזירות; but not when his father died and he declares נזירות to be done with the money that father separated
- 1 *Ruling*: if his father had separated animals, they follow the route outlined above (חטאת תמות etc.)
- 2 *However*: if he had undesignated money, it all goes to נדבה
- 3 *Assumption*: the ruling about animals applies to בעלי מום as well
- (a) *Argument*: if בעלי מום were considered סתומים, use that as an example instead of money
- (b) *Block*: בהמת בעל מום = קדושת דמים = money
- ii *דבא*: series of הלכה מדרשי following the use of קרבנו in vv. 3-5 to prove that a man may not use his father's קרבן – nor the money designated for same – for his own expiation
- 1 *premise*: within that series, בהמה is presented in apposition to מעות
- 2 *argument*: בהמת בעל מום, unlike מעות, is consider מפורש
- 3 *rejection*: בהמת בעל מום has only קדושת דמים – money